

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 379/2020
20.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адв. Милоша Божића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Мионици К 18/18 од 10.02.2020. године и 2 Кв 16/20 од 12.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ВВ, адв. Милоша Божића, па се УКИДАЈУ правноснажна решења Основног суда у Мионици К 18/18 од 10.02.2020. године и 2 Кв 16/20 од 12.03.2020. године и предмет враћа Основном суду у Мионици на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Мионици К 18/18 од 10.02.2020. године, одбијен је захтев браниоца окривљених АА и ВВ, адв. Милоша Божића за доношење решења о накнади трошкова кривичног поступка од 03.01.2020. године као неоснован.

Решењем Основног суда у Мионици 2Кв 16/20 од 12.03.2020. године, одбијена је жалба браниоца окривљених ББ и ВВ, адв. Милоша Божића и потврђено решење Основног суда у Мионици К 18/18 од 10.02.2020. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА и ВВ, адв. Милош Божић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 262. став 2. члана 261. став 1. и став 2. тачка 7), члана 264. став 1. и став 2. и члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји

захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи у смислу навода захтева.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац окривљеног ББ и ВВ, адв. Милош Божић, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је доношењем побијаних правноснажних решења о трошковима кривичног поступка Основни суд у Мионици повредио одредбе члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку.

Из списка предмета произлази да су правноснажном пресудом Основног суда у Мионици К 18/18 од 01.03.2019. године, окривљени ББ, ВВ и ГГ, оглашени кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је изречена условна осуда, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци, а које се казне неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правнооснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Такође, истом пресудом, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, окривљени ББ, ВВ и ГГ, ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело крађе из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, и на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, окривљени ВВ и АА, ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. КЗ.

Истом пресудом одлучено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 489/19 од 02.07.2019. године, делимично је усвојена жалба окривљених ББ и ВВ, адв. Милоша Божића, а у односу на окривљеног ГГ по службеној дужности и преиначена пресуда Основног суда у Мионици К 18/18 од 01.03.2019. године у односу на кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које су првостепеном пресудом оглашени кривим и то у погледу описа кривичног дела, и истом пресудом су оглашени кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које им је изречена условна осуда тако што је сваком од окривљених утврђена казна затвора у трајању од по шест месеци и одређено да се иста неће извршити уколико у року од једне године од дана правноснажности не учине ново кривично дело док је жалба Основног јавног тужиоца у Мионици одбијена као неоснована, а пресуда Основног суда у Мионици К 18/18 од 01.03.2019. године, у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљених ББ и ВВ адв. Милош Божић, дана 03.01.2020. године, поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, у ком је определио трошкове као и њихову висину.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова поступка, Основни суд у Мионици, побијаним првостепеним решењем је одбио захтев браниоца окривљених АА и ВВ, адв. Милоша Божића за доношење решења о накнади трошкова кривичног поступка као неоснован, са образложењем да одредбом члана 265. став 1. ЗКП, није предвиђена награда браниоца на терет буџетских средстава суда у случају да једно лице у једном кривичном поступку за једно дело буде оглашен кривим, а за друго кривично дело ослобођен од оптужбе, те је нашао да се ти трошкови не могу издвојити из укупних трошкова кривичног поступка, те по налажењу тог суда нема ни законског основа да браниоцу буду досуђени тражени трошкови.

Другостепено веће Основног суда у Мионици је одлучујући о жалби браниоца окривљених изјављеној против првостепеног решења, побијаним другостепеним решењем одбио жалбу као неосновану, налазећи да окривљени ББ и ВВ немају право на трошкове поступка, без обзира што је у пресуди К 18/18 од 01.03.2018. године, наведено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, имајући у виду да су окривљени осуђени у овом поступку и не могу се одвојити трошкови поступка који се односе на кривично дело за које су ослобођени.

Врховни касациони суд налази да је побијаним правноснажним решењима о трошковима кривичног поступка учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, тј. Основни суд у Мионици није могао у побијаним решењима да одлучује у смислу члана 265. став 1. ЗКП, односно да мења правноснажну пресуду којом је одлучено о трошковима кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава суда, већ је сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП, посебним решењем требало да одлучи о трошковима кривичног поступка, односно да утврди висину трошкова за процесне радње браниоца окривљених ББ и ВВ, адв. Милоша Божића, који су настали поводом кривичног поступка и на чију накнаду окривљени по закону имају право, те исте досуди окривљенима из буџетских средстава.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адв. Милоша Божића, па је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, укинуо побијана правноснажна решења Основног суда у Мионици, те списе предмета врати том суду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, по чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на које му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Записничар – саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Марина Антонић